

der publicatie aangeaan, zou verbieden deze enkel met recepissen te betalen; dit zou het klinkend geld geheel uit den omloop doen verdwijnen met al de heillooze gevolgen, die dit in Frankrijk gehad had. Hij stelde voor de afdoening dier schulden voor $\frac{3}{4}$ in goud of zilver en voor $\frac{1}{4}$ in papier te doen geschieden. Zoo meende hij, dat het geld in omloop zou blijven en het papier zijn waarde behouden zou. Hoogstraten sprak de vrees uit, dat, indien deze maatregel niet genomen werd, de prijzen van alle koopwaren sterk zouden stijgen, en wees op hetgeen te Dordrecht geschiedde; daar gaf men aan den payeur der Fransche troepen stedelijke recepissen en deze betaalde daarmee de soldaten en officieren. Dit ging wel tegen de intentie der Fransche representanten in, maar hij zou het toch zeer toejuichen, als Rotterdam dit voorbeeld volgde. Het zou een einde maken aan vele „guitereien” en veel moeite sparen, maar als het allerbeste beschouwde hij, als het kon gelukken de schikking omtrent de inwisseling der assignaten tegen 9 stuivers den bodem in te slaan.

Na zijn terugkeer bracht Van Hoogstraten nog een mondeling rapport uit. De gedeputeerden der stad en het comité van finantie hadden den raad gegeven zich tot de provisioneele representanten van het volk van Holland te wenden. Zoowel de gedeputeerden der stad als de leden van het comité waren „gepenetreert” van de „gefundeerdheid” der bezwaren, die door de stadsregeering aan hen kenbaar gemaakt waren. Zij wanhoopten echter aan een gunstige schikking en vreesden dat de vastgestelde inwisseling der assignaten zou blijven gelden, „tot zoo lange dat deze republicq formeel door Vrankrijk tot een independenten staat zoude zijn verklaard en onze gevolmagtigde Ministers door hun als zoodanig zullen zijn erkend”. Het comité van finantie zou de bezwaren van Rotterdam verwerken in de memorie, die het van plan was aan de Fransche representanten over de assignaten te zenden.

Wat betreft het betalen der arbeiders aan de Fransche magazijnen in assignaten, wist het comité geen middelen aan de hand te doen om de inwisseling dier assignaten te ontduiken en moesten dus ook de assignaten, door die werk-